

**Sprawozdanie z działalności
Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Miasto-Ogród Sadyba
za rok 2010**

Podstawowe informacje o Towarzystwie

1. **Podstawy prawne.** Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Miasto-Ogród Sadyba (zwane dalej Towarzystwem) istnieje od 20 maja 1990 r. Działa w formie stowarzyszenia. Na dzień 31 grudnia 2010 r. zrzesza 145 członków.
  - Siedziba: ul. Kąkolewska 3 m. 1, 02-907 Warszawa; adres korespondencyjny: Pl. Rembowskiego 9 lok. 3, 02-915 Warszawa
  - Telefon: 692 624 919, fax: (022) 742 13 13, e-mail: towarzystwo@sadyba.info
  - KRS: Krajowy Rejestr Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, nr KRS 0000162763, ostatnia aktualizacja: 9.03.2010
  - REGON: 010734409
  - NIP: 521-341-48-05
  - Konto bankowe: PNB Paribas Fortis nr 66 1600 1462 0008 0917 6335 4001.

2. **Zarząd.** Organem uprawnionym do reprezentowania Towarzystwa jest zarząd, w skład którego wchodzi wg aktualnego wpisu w rejestrze sądowym:
Janusz Białasik, prezes,
Ewa Szulc-Dąbrowiecka, wiceprezes
Anna Cesluk-Grajewska, wiceprezes i skarbnik
Wiesława Puławska, sekretarz
Jerzy Piasecki, członek zarządu,
Paweł Podbielski-Kowalski, członek zarządu
Andrzej Łokaj, członek zarządu

3. **Zakres działania.** Towarzystwo działa na obszarze Polski. Teren, który obejmuje szczególnie, to:
  - obszar w dzielnicy Mokotów w Warszawie, na Sadybie, zwany dalej Miastem Ogrodem Sadyba, wpisany do rejestru zabytków jako zespół urbanistyczny i budowlany dawnego „Miasta-Ogrodu Czerniaków” pod nr 1559-A, decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z 2 grudnia 1993 r., w granicach wyznaczonych ulicami: Sobieskiego, Św. Bonifacego, Czyżewską (cmentarzem), Woziwody, Gołkowską, zachodnim brzegiem Jeziorka Czerniakowskiego, potokiem łączącym Jeziorko Czerniakowskie z Jeziorkiem Sielanka, oraz ulicami Augustówką, Goplańską i Nałęczowską.

Poza powyższym obszarem, w ramach inicjatyw lokalnych dotyczących żywotnych spraw mieszkańców (Rozdz. II, § 6, pkt 1 Statutu), Towarzystwo przywiązuje szczególną wagę również do działania na terenie przyległym, obejmującym:

- obszar rezerwatu przyrody Jeziorko Czerniakowskie wraz z otuliną, które stanowią element krajobrazu Miasta Ogrodu Sadyba, geograficznie i funkcjonalnie z nim połączony,
- sąsiedztwo obszarów wskazanych powyżej, w szczególności w tych wypadkach, w których rozważane, planowane i podejmowane inicjatywy, projekty, plany, decyzje, działania i prace, w tym dotyczące zagospodarowania terenu oraz inwestycji infrastrukturalnych i architektoniczno-budowlanych, mogą wpływać w jakimkolwiek stopniu i w jakikolwiek sposób na chronione wartości Miasta Ogrodu Sadyba i rezerwatu przyrody Jeziorko Czerniakowskie.

Towarzystwo przywiązuje dużą wagę do ww. terenu ze względu na jego unikalne walory przyrodnicze i kulturowe. Miasto-Ogród Sadyba (pierwotna nazwa „Miasto-Ogród Czerniaków”) powstało na początku XX wieku na wzór angielskich miast ogrodów - podmiejskich osiedli mieszkalnych, łączących zalety miasta i wsi, tj. miejską infrastrukturę (w tym własne obiekty publiczne i usługi oraz dogodny dojazd do centrum miasta) i bliski kontakt z przyrodą (budownictwo willowe z dużą ilością zieleni - w ogrodach prywatnych i na terenach publicznych). Jest tu wiele obiektów o znaczeniu historycznym takich jak: carskie fortyfikacje obronne o nazwie Fort IX z lat 1883-1887; przedwojenna zabudowa willowo-dworkowa autorstwa znanych architektów, zamieszkała niegdyś m.in. przez elitę wojskową II Rzeczypospolitej i znanych artystów; zabytkowy bruk; oryginalne latarnie gazowe z lat 30. Wartość tej okolicy dodatkowo wzbogaca sąsiedztwo rezerwatu Jeziorko Czerniakowskie, największego naturalnego akwenu w Warszawie, starorzecza Wisły, w którym gniazduje kilkadziesiąt chronionych gatunków zwierząt, w tym kilkanaście gatunków ptaków o unikalnym znaczeniu w skali całej Warszawy i Polski.

4. Cele statutowe Towarzystwa:

- podejmowanie inicjatyw lokalnych, dotyczących żywotnych spraw mieszkańców,
- dbanie o mieszkańców i warunki życia: czystość powietrza, dobrą i nieskażoną wodę i glebę,
- dbanie o zabytki, tradycje i prawidłowe zagospodarowanie terenu, utrzymanie wspólnej zieleni i innych terenów wspólnie użytkowanych,
- podejmowanie inicjatyw dotyczących wspólnych przedsięwzięć dla wygody i poprawy warunków życia mieszkańców,
- działalność na rzecz poprawy bezpieczeństwa mieszkańców i ich własności oraz porządku publicznego,
- dbałość o utrzymanie ładu architektonicznego, estetykę domów i ich otoczenie, ogrodów i ulic oraz pomoc sąsiedzką w tym zakresie,
- prezentowanie interesów mieszkańców w instytucjach samorządowych i innych.

5. Formy realizacji celów, przewidziane przez statut:

- podejmowanie inicjatyw i prac na rzecz lokalnego środowiska w zakresie dbałości o domy, ulice, ogrody,
- propagowanie celów Towarzystwa z wykorzystaniem wydawnictw i innych środków masowego przekazu,
- współpracę z instytucjami i organizacjami społeczno-politycznymi, religijnymi, kulturalnymi, oświatowymi, sportowymi dla dobra mieszkańców,
- prowadzenie odczytów, szkoleń i zebrań na tematy wskazane przez mieszkańców,
- propagowanie celów Towarzystwa wśród społeczności lokalnej,
- prowadzenie Fundacji Sadyba Miasto-Ogród.

6. **Działalność gospodarcza.** Towarzystwo nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, a praca w nim ma charakter wyłącznie społeczny. Żadna z osób działających w Towarzystwie czy dla Towarzystwa nie otrzymuje z tego tytułu jakichkolwiek pieniędzy. Towarzystwo nie ma żadnych zobowiązań podatkowych.

Działalność w roku 2010

1. Priorytety. Towarzystwo przyjęło następujące priorytety dla prac w 2010 r.:

- **Infrastruktura.** Doprowadzenie do końca kilku dużych, wieloletnich inwestycji publicznych w Mieście Ogródzie Sadyba, zainicjowanych przez Towarzystwo (tj. rewitalizacji oświetlenia gazowego, modernizacji Skweru Starszych Panów, remontu ul. Cieplickiej, przebudowy ul. Okrężnej i Pl. Rembowskiego). Nadrzędnym celem tych inicjatyw była ochrona i modernizacja najcenniejszych zasobów materialnego dziedzictwa kulturowego Miasta Ogródu Sadyba pod kątem ich lepszego wyeksponowania edukacyjnego dla mieszkańców i turystów oraz lepszego wykorzystania w codziennym życiu mieszkańców
- **Ochrona środowiska.** Aktywne konsultowanie i monitorowanie systemowych aktów prawnych, regulujących przyszłą ochronę rezerwatu Jeziorka Czerniakowskiego oraz przeciwdziałanie oportunistycznej zabudowie otuliny Jeziorka Czerniakowskiego przed wejściem w życie rozwiązań systemowych
- **Działalność kulturalna, edukacja, integracja.** Animowanie aktywności społecznej mieszkańców Miasta Ogródu Sadyba, w tym przede wszystkim kameralnych inicjatyw kulturalnych związanych z promowaniem dziedzictwa kulturowego i współczesnej twórczości artystycznej
- **Ład przestrzenny (urbanistyczny i architektoniczny).** Aktywne opiniowanie i monitorowanie rozwiązań systemowych w zakresie urbanistyki (tj. planów miejscowych) oraz przeciwdziałanie inwestycjom indywidualnym, które mogą zdominować okolicę i zaburzyć jej ład przestrzenny (w tym historyczne zasady zabudowy miasta ogrodu) przed wejściem rozwiązań systemowych

2. Prace wykonane w ramach priorytetów. Zarząd zrealizował powyższe priorytety w następujący sposób:

- **Infrastruktura**
  - **Rewitalizacja oświetlenia gazowego na Sadybie.** W 2010 roku Sadyba wzbogaciła się o 21 nowych latarni gazowych. Wieczorami świecą one na trzech zabytkowych ulicach: Orężnej (10 sztuk), Godebskiego (5 sztuk) i Kąkolewskiej (6 sztuk). Nowe latarnie – repliki oryginalnych, o łącznej wartości 227 tysięcy złotych, powstały w wyniku projektu rewitalizacji oświetlenia gazowego, który w 2008 roku zainicjowało Towarzystwo Miasto Ogród Sadyba. W ramach przedsięwzięcia zdemontowano i poddano renowacji również 47 oryginalnych lamp gazowych, stojących na tych samych trzech ulicach, przy okazji wymieniając gazociągi i zmieniając skrzynki gazowe na stylowe. Dzięki modernizacji 47 starych latarni i ich uzupełnieniu o 21 nowych, ulice stały się jaśniejsze i bezpieczniejsze. Zabytkowe ulice odzyskały też przedwojenny charakter.

Rewitalizacja latarni gazowych na Orężnej, Godebskiego i Kąkolewskiej, to drugi etap długofalowego zamierzenia Towarzystwa, które rozpoczęło w 2009 roku od ul. Jodłowej. Wymieniono wtedy gazociąg i skrzynki gazowe, poddano renowacji 4 zabytkowe latarnie i

dostawiono 9 replik. Kolejnym, trzecim, etapem kompleksowej rewitalizacji oświetlenia gazowego na Sadybie jest wstawienie 12 replik latarni gazowych na tonącym dotąd w ciemnościach Skwerze „Starszych Panów” przy ul. Jodłowej, Kąkolewskiej, Zakręt i Goraszewskiej. Prace budowlane wykonano w ramach modernizacji Skweru w grudniu 2010 r. (ostatni klosz zamontowano 12 grudnia 2010 r.). Samo włączenie lamp nastąpi już w 2011 roku. Kolejnym, czwartym etapem projektu będzie renowacja oświetlenia gazowego na zabytkowej ulicy Goraszewskiej, na której znajduje się 6 oryginalnych, ale wyłączonych i niszczących latarni. W dalszej perspektywie jest rewitalizacja pozostałych zabytków ruchomych, wyłączonych we wrześniu 2003 r. – 2 latarni gazowych na ul. Waszkowskiego oraz 1 latarni na ul. Jodłowej. Na razie brak jest jednak środków w budżecie dzielnicy Mokotów na ten etap projektu.

Wszystkie prace związane z rewitalizacją oświetlenia gazowego w Mieście Ogródzie Sadyba realizowane są dzięki współpracy Dzielnicy Mokotów, Gazowni Warszawskiej, Stołecznego Konserwatora Zabytków i Towarzystwa Miasto Ogród Sadyba.

Rola Towarzystwa jest tu ogromna i warta osobnego omówienia. Po pierwsze, jesteśmy pomysłodawcą projektu i animatorem współpracy między Dzielnicą i Gazownią (w zakresie finansowania). Po drugie, poprzez liczne pisma i kontakty z Gazownią zadaliśmy o to, by w budżecie inwestycyjnym znalazły się środki na remont gazociągu na Sadybie i podłączenie nowych latarni. W tym względzie ściśle współpracowaliśmy z Dzielnicą. Po trzecie, konsultowaliśmy z projektantem ustawienie każdej latarni. Wnioskowaliśmy przy tym o maksymalnie gęste ustawienie latarni, upierając się przy maksymalnej odległości od 15 do 20 m. Po czwarte, patrząc z punktu widzenia mieszkańców, ocenialiśmy jakość wykonania inwestycji i zgłaszaliśmy swoje uwagi do Dzielnicy i Gazowni Warszawskiej. Po piąte, wystąpiliśmy do Gazowni o zamontowanie znacznie droższych skrzynek ponadstandardowych (ze stali nierdzewnej). Po szóste, monitorujemy jakość działania i konserwacji oświetlenia, będąc w bieżącym kontakcie z firmą odpowiedzialną za opiekę nad latarniami.

Dodajmy na koniec, że poprzedni, pierwszy etap kompleksowego projektu rewitalizacji oświetlenia gazowego na Sadybie, czyli rewitalizacja latarni na ul. Jodłowej (oficjalnie znany jako „przebudowa oświetlenia obszaru zabytkowego – ul. Jodłowa przy wykorzystaniu latarni gazowych”), otrzymał nagrodę specjalną w ogólnokrajowym Konkursie na Najlepiej Oświetloną Gminę i Miasto 2009 roku. Oficjalne ogłoszenie tego wyróżnienia i wręczenie dyplomu odbyło się na specjalnej gali, która odbyła się 4 marca 2010 roku podczas XVIII Międzynarodowych Targów Światło 2010 w Centrum Wystawienniczym Expo w Warszawie. Z rąk wiceministra Infrastruktury Olgerda Dziekońskiego statuetkę i dyplom odebrali burmistrz Mokotowa Jan Rasiński i wiceburmistrz Piotr Boresowicz.

- **Modernizacja Skweru Starszych Panów.** Mieszkańcy Miasta Ogród Sadyba zyskali nowe miejsce spotkań. Od połowy grudnia 2010 roku mogą już przyjść na świeżo zmodernizowany Skwer „Starszych Panów” przy ul. Goraszewskiej. To kolejna inicjatywa Towarzystwa Miasto Ogród Sadyba, która doczekała się realizacji.

Zieleniec zyskał całkowicie nowy wygląd: wymieniono i uzupełniono ciągi piesze, ustawiono stylizowane ławki, kosze na śmieci i stojak na rowery. Zamontowano też 12 latarni gazowych, wyglądających identycznie jak te stojące przy sąsiednich uliczkach Kąkolewskiej i Jodłowej. Trakty piesze są wreszcie równe, szerokie i eleganckie. Pod

względem użytych materiałów (kwadratowe płyty betonowe i kostka granitowa) są one również spójne z już odnowionymi fragmentami starej Sadyby: ulicami Jodłową i Okrężną. Dzięki lampom będzie za to jasno, bezpiecznie i urokliwie. Modernizacja skweru objęła też zielen. Stara szata roślinna została poddana konserwacji i częściowej wymianie. Ze względu na stan zdrowia, ścięto – niestety - kilkanaście drzew, ale w zamian dosadzono 4 nowe drzewa i aż 375 krzewów.

Skwer, który pełnił dotąd wyłącznie funkcję komunikacyjną, czyli pozwalał mieszkańcom jedynie przejść przez niego, by skrócić sobie trasę z jednej ulicy na drugą, zyskał też nową funkcję społeczno-integracyjną. Zyskał rozwiązania przestrzenne, dzięki którym mieszkańcy Sadyby zatrzymają się tu i spotkają z innymi mieszkańcami, aby poznać się, porozmawiać, czegoś dowiedzieć. W tym celu powstał tu między innymi niewielki, ogrodzony ażurowym płotkiem plac zabaw dla małych dzieci, z trzema urządzeniami zabawowymi (labiryntem, ciuchcią z wagonikiem oraz zjeżdżalnią z drabinkami i linami do wspinaczki). Z pewnością będzie on naturalnym miejscem spotkań i rozmów dla nowego pokolenia Sadybian – zarówno dzieci jak i ich rodziców. Powstało też forum mieszkańców – równoległe rzędy ław w kształcie półokręgu, na których mieszkańcy będą mogli usiąść, by wysłuchać wykładu, kameralnego koncertu, czy prezentacji na ważny dla nich temat. W społecznej integracji z pewnością pomogą – poza ławami z forum – również wspomniane wcześniej eleganckie ławki, rozstawione wzdłuż chodników.

Ożywienie skweru przez przyciągnięcie nań mieszkańców było podstawowym celem modernizacji. Miasto Ogród Sadyba cierpi bowiem na brak miejsc do integracji lokalnej społeczności. Niestety, nie wszystkie pomysły integracyjne, zawarte w projekcie, udało się zrealizować. Ze względu na nieco zbyt optymistyczne oszacowanie kosztów inwestycji w stosunku do ofert wykonawców, w ostatnim momencie Dzielnica Mokotów musiała unieważnić jeden przetarg na wykonanie prac modernizacyjnych i rozpiścić drugi z nieco węższym zakresem prac. Przy tej okazji z inwestycji wykreślono kilka pomysłów integracyjnych, przewidzianych w pierwotnym projekcie Katarzyny Molskiej. Nie ma więc stylizowanego słupa ogłoszeniowego, ani 7 tablic wystawowych. Nie ma też przenośnej toalety na uboczu skweru. Na szczęście, wszystkie skreślone elementy mają stosowne zgody budowlane i środowiskowe, i w każdym momencie można rozpiścić przetarg na ich wykonanie. Są szanse na to, że do takiego przetargu na dokończenie modernizacji faktycznie dojdzie w 2011 roku. Taką przynajmniej nadzieję daje p. Krzysztof Górnicki, nadzorujący inwestycję naczelnik wydziału ochrony środowiska Dzielnicy Mokotów. W piśmie z 18 października 2010 r., które skierował do Towarzystwa Miasto Ogród Sadyba, deklaruje on, że „w 2011 roku podejmiemy starania, aby dokończyć w pełni zakres inwestycji.” Zaznacza przy tym, że „będzie to jednak uzależnione od przyznanych środków finansowych w przyszłorocznym budżecie.”

Jak każda inwestycja, również odnowiony skwer ma wielu ojców. Przysłowiowe trzy grosze dołożyli do jego powstania: Dzielnica Mokotów (która ze swojej puli przeznaczyła na inwestycję ponad 625 tysięcy złotych i kompleksowo nadzorowała realizację), Gazownia Warszawska (która zaprojektowała nowy gazociąg dla 12 stylizowanych latarni gazowych) i Stołeczny Konserwator Zabytków (który zatwierdził projekt pod względem urbanistyki i ochrony środowiska). Autorką projektu modernizacji była Katarzyna Molska – doświadczona architekt krajobrazu z Sadyby, ta sama, która wcześniej zaprojektowała zielen i małą architekturę na ul. Okrężnej i pl. Rembowskiego, a jeszcze wcześniej zaprojektowała obecny park im. Wandy Turowskiej (park przed szkołą podstawową nr 115, na zachód od ul. Powsińskiej). Wykonawcą modernizacji była - wybrana w przetargu

spośród 4 pretendentów - firma ADA dendron z Raszyna.

Wreszcie, Towarzystwo Miasto Ogród Sadyba. To u nas narodził się pomysł rewitalizacji. My następnie wystąpiliśmy do Dzielnicy o zabezpieczenie środków i pilnowaliśmy, by pomysł najpierw wszedł do planu inwestycyjnego, a potem by nie został z niego wykreślony. W kolejnym etapie, przygotowaliśmy własny projekt odnowionego zielenca (autorstwa byłego członka zarządu, architekt krajobrazu Magdaleny Osewskiej). W projekcie tym i jego założeniach, za cel przyjęliśmy uzupełnienie funkcji komunikacyjnej skweru o bardzo potrzebną funkcję społeczną i integracyjną – stąd zaproponowaliśmy m.in. stworzenie placu zabaw dla dzieci, małej architektury (ławek), oraz tablic wystawowych i słupa ogłoszeniowego. Aby ograniczyć koszty inwestycji, projekt nieodpłatnie przekazaliśmy Dzielnicy. Po przetargu na projekt zgłosiliśmy się do wybranego w nim projektanta (Katarzyny Molskiej) i przedstawiliśmy mu nasze pierwotne założenia funkcji skweru (konkretne wytyczne). Projektant te założenia uwzględnił, ale z realizacją swego dzieła musiał jeszcze długo poczekać. Oto bowiem projekt natrafił na (nie)oczekiwane trudności - z powodu likwidacji funduszu ochrony środowiska przepadły dawno zabudżetowane pieniądze na realizację skweru. Nie odpuściliśmy jednak i prowadziliśmy rozmowy o pozyskaniu niezbędnych środków z Wydziałem Ochrony Środowiska i Wiceburmistrzem Dzielnicy Mokotów Okońskim. W efekcie, część środków pozyskał wspomniany Wydział, a część przekazał Zarząd Dzielnicy z innych punktów budżetu. Z powodu niedoszacowania kosztów inwestycji i droższych niż przewidywano ofert firm uczestniczących w przetargu na realizację zadania, jeden przetarg unieważniono i rozpisano drugi na wersję okrojoną. W wyniku natychmiastowej interwencji u władz Dzielnicy, te obiecały dokończyć projekt, jeśli znajdą środki w kolejnym, jeszcze wtedy ustalonym z centralą budżecie rocznym. Po zakończeniu okresu zimowego (prace w ramach przetargu zakończono w grudniu 2010 r.), jesteśmy umówieni z Wydziałem Ochrony Środowiska na dokonanie oceny jakości wykonania inwestycji w terenie (wykonawca zostanie zobowiązany do dokonania niezbędnych poprawek).

- **Remont ul. Cieplickiej.** Z inicjatywy Towarzystwa, pod koniec 2010 roku Sadyba wzbogaciła się także o kolejną zrewitalizowaną ulicę. Ul. Cieplicka zyskała kanalizację deszczową, ale co równie ważne została pokryta tą samą nawierzchnią co rewitalizowane wcześniej miejsca publiczne starej Sadyby, tj. kostką granitową na jezdni oraz betonowymi płytami chodnikowymi na chodniku. Remont ulicy stanowi część większego projektu Towarzystwa, zakładającego stworzenie ciągu komunikacyjnego o walorach historycznych od ul. Okrężnej, przez Cieplicką i Zieloną do Jodłowej i Goraszewskiej (przy czym Okrężna, Cieplicka i Jodłowa już zostały zrewitalizowane, a Zielona i Goraszewska czekają na realizację). Remont sfinansowała Dzielnicza Mokotów.
- **Przebudowa ul. Okrężnej i Pl. Rembowskiego.** W okresie od marca do czerwca 2010 r. współdziałaliśmy z Wydziałem Inwestycji Urzędu Dzielnicy Mokotów i mieszkańcami Sadyby, na bieżąco monitorując prace wykonawcze przy 2. etapie rewitalizacji reprezentacyjnej, historycznej drogi fortecznej - ulicy Okrężnej (na odcinku od Pl. Rembowskiego do stacji benzynowej przy ul. Powsińskiej). Na koniec doprowadziliśmy do usunięcia wskazanych przez mieszkańców błędów. Dodatkowo, w rok po oddaniu pierwszego odcinka ul. Okrężnej (od ul. Powsińskiej do Pl. Rembowskiego), w czerwcu 2010 r., zorganizowaliśmy spotkanie z mieszkańcami na temat defektów, które zauważyli w inwestycji i które inwestor powinien usunąć w ramach gwarancji. Ich uwagi przekazaliśmy następnie Wydziałowi Inwestycji Urzędu Dzielnicy.

- **Bieżące naprawy dróg.** W maju 2010 r. wykonaliśmy mapę stanu nawierzchni dróg na Sadybie, zaznaczając na niej dziury w 19 ulicach oraz ciąg zniszczonej nawierzchni na 2 ulicach (Orężna i Klarysewska). W czerwcu przekazaliśmy mapę wiceburmistrzowi Mokotowa Boresowiczowi, a w lipcu Dzielnica naprawiła popsutą nawierzchnię.

- **Ochrona środowiska**

O ile największe sukcesy i najbardziej wymierne efekty w 2010 roku przyniósł obszar infrastruktury, o tyle największą ilość czasu i energii pochłonął obszar ochrony środowiska. Można wręcz powiedzieć, że rok 2010 upłynął Towarzystwu pod znakiem ochrony rezerwatu przyrody Jeziorko Czerniakowskie. W tym obszarze miały miejsce nasze najbardziej intensywne działania. Podejmowaliśmy je w związku z decyzjami stosownych urzędów w dwóch równoległe toczących się sprawach: (1) ogłoszenia projektów planu ochrony Jeziorko Czerniakowskiego oraz (2) zabudowy otuliny rezerwatu przez firmę deweloperską Marvipol. Poniżej krótko omawiamy działania wykonane w obu sprawach.

- **Plan Ochrony Jeziorka Czerniakowskiego.** W grudniu 2009 r. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (RDOŚ) wyłożyła do społecznej konsultacji bardzo długo oczekiwany (od blisko 10 lat) projekt planu ochrony rezerwatu przyrody Jeziorko Czerniakowskie. Wniosek do tego kierunkowo bardzo dobrego dokumentu złożyliśmy 18 stycznia 2010 r. (wcześniej skoordynowaliśmy jego treść z bardzo merytoryczną i obiektywną Komisją Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska Rady Dzielnicy Mokotów). Poza wieloma szczegółowymi uwagami, we wniosku podnieśliśmy konieczność respektowania dwóch nadrzędnych zasad o podstawowym znaczeniu dla rezerwatu: ochrony poziomu wód gruntowych w całej otulinie oraz ograniczenia urbanizacji otuliny (która stanowi główną przyczynę obniżania się poziomu tych wód).

Niestety, decyzje kolejnych urzędów mocno skomplikowały procedurę przyjęcia projektu planu i w końcu doprowadziły do jego wycofania przez autorów. Główny impuls do tych niekorzystnych działań dała zdominowana przez koalicję PO-SLD Rada Warszawy. Na nadzwyczajnej sesji w dniu 22 marca 2010 r., poświęconej wyłącznie ochronie Jeziorka Czerniakowskiego, najpierw chciała ona wstrzymać się od formalnego wyrażenia opinii (by nie zajmować jednoznacznego stanowiska w tak kontrowersyjnej społecznie sprawie w gorącym roku wyborczym), a wreszcie - po wielu zakulisowych dyskusjach międzyklubowych – zaaprobowała projekt z uwagami (w tym częściowo postulowanymi przez nas). Warto tu dodać, że w imieniu zainteresowanych mieszkańców Sadyby głos na sesji zabrało nasze Towarzystwo (w osobie prezesa Janusza Białasika), a moralnego wsparcia udzielili nam sami mieszkańcy Sadyby, którzy tłumnie przybyli na posiedzenie Rady, zachęceni m.in. przez grupy obrońców Jeziorka, przede wszystkim z ul. Bernardyńskiej. Jak się wkrótce okazało z nieoficjalnych rozmów, uwagi, zgłoszone przez Radę Warszawy w jej pozytywnej opinii, zostały potraktowane przez autorów projektu planu ochrony jako wyraźny sygnał do istotnego zmodyfikowania treści tego dokumentu. Próbuąc temu zaradzić, 30 kwietnia 2010 r. nasze Towarzystwo przesłało do RDOŚ pismo w sprawie tych uwag. Argumentowaliśmy w nim, że w świetle przywołanych przepisów prawa błędna jest interpretacja urzędników Urzędu Miasta, wpisana do opinii Rady Warszawy, o tym, że projekt planu ochrony jest niezgodny z ustaleniami Studium Uwarunkowań i Zagospodarowania Przestrzennego dla Warszawy (dokument uchwalony przez Radę Warszawy w 2007 r.), co według RDOŚ uzasadniało odstąpienie od projektu planu.

RDOŚ nie podzielił argumentów Towarzystwa i zamiast ostatecznie ogłosić plan ochrony, we wrześniu 2010 r. wyłożył do społecznych konsultacji projekt zupełnie nowego, znacznie gorszego planu. Nie było w nim w ogóle mowy o zasadniczej dla nas sprawie wód gruntowych, nie było też żadnych ograniczeń dla urbanizacji w otulinie rezerwatu. Szczegółowe, krytyczne uwagi do projektu przekazaliśmy RDOŚ 13 września 2010 r. Dzięki staraniom Towarzystwa i organizacji pozarządowych zrzeszonych w miejskiej Komisji Dialogu Społecznego ds. Ochrony Środowiska (tj. w społecznym ciele doradczym, zrzeszającym warszawskie organizacje pozarządowe, zajmujące się ochroną środowiska), doprowadziliśmy do terminowego przedłożenia nowego projektu pod obrady Rady Warszawy. Za sprawą niektórych stołecznych radnych (głównie z PiS i SLD), Rada Warszawy na sesji w październiku 2010 r. odrzuciła projekt RDOŚ, wpisując do swojej negatywnej opinii wiele szczegółowych uwag. Do końca 2010 r. RDOŚ nie podjął decyzji o ostatecznym kształcie projektu planu ochrony.

- **Zabudowa otuliny rezerwatu przez firmę deweloperską Marvipol.** Równoległe z konsultowaniem rozwiązań systemowych dotyczących ochrony Jeziorka Czerniakowskiego, Towarzystwo przeciwdziałało planom intensywnej zabudowy otuliny przez firmę deweloperską Marvipol. Na samym początku 2010 roku napisaliśmy list do Prezydenta Warszawy o tym, że wydał zezwolenie na inwestycje w otulinie (budowa apartamentowców Marvipolu) niezgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wystąpiliśmy w nim również z prośbą o powstrzymanie się przed wydawaniem kolejnych zezwoleń na zabudowę w tym miejscu do czasu powstania planu ochrony oraz prośbę o spotkanie z przedstawicielami mieszkańców. Przed wysłaniem naszego szczegółowego listu, zdecydowaliśmy się załączyć do niego również ogólny apel w tej samej sprawie, napisany wcześniej przez autora lokalnego portalu internetowego. Jednocześnie przyłączyliśmy się do akcji zbierania podpisów poparcia pod wspomnianym apelem, licząc na to, że duża liczba podpisów podniesie rangę społecznego protestu i zwróci uwagę urzędników. Dzięki współpracy 6 organizacji i grup nieformalnych (naszego Towarzystwa, wspólnot mieszkaniowych z ul. Bernardyńskiej, mieszkańców osiedla Bernardyńska oraz organizacji pozarządowych zrzeszonych w stołecznej Komisji Dialogu Społecznego ds. Ochrony Środowiska) zebraliśmy pod apelem łącznie 1.711 podpisów (głównie mieszkańców z okolic Jeziorka, ale też mieszkańców innych dzielnic Warszawy). List wraz z apelem i podpisami złożyliśmy do Prezydenta Warszawy 22 stycznia 2010 r. Przekazaliśmy go również do wiadomości RDOŚ, Wojewodzie, Przewodniczącej Rady Warszawy, Radzie Dzielnic Mokotów, Burmistrzowi Mokotowa, oraz mediom. Z powodu braku reakcji Prezydenta Warszawy i przekroczenia ustawowego terminu na odpowiedź, 23 marca 2010 r. wysłaliśmy listy interwencyjne do Przewodniczącej Rady Warszawy oraz do Komisji Rewizyjnej Rady Warszawy z prośbą o dodatkowe zobligowanie Prezydenta do zajęcia stanowiska. W odpowiedzi Prezydenta, która nadeszła do nas dopiero po 5 miesiącach, w czerwcu 2010 r., pominięto sprawę spotkania, ogólnie stwierdzono, że sprawa pozwolenia dla dewelopera nie narusza prawa i zapewniono, że nie będą wydane żadne nowe decyzje o warunkach zabudowy do czasu sporządzenia planu ochrony.

Z racji wyraźnego braku chęci miejskich urzędników do merytorycznej dyskusji, równoległe z pismami do urzędników, rozpoczęliśmy działania na niwie prawnej. Jeszcze w styczniu 2010 r. złożyliśmy skargę do Wojewody Mazowieckiego na niezgodne z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wydanie przez Prezydenta Warszawy zezwolenia na inwestycje w otulinie (budowa apartamentowca Marvipolu);

powoływaliśmy się konkretnie na złamanie art. 61 tej ustawy, co uznawane jest za „rażące naruszenie prawa”. Odpowiedź Wojewody nadeszła dopiero po 5 miesiącach, w maju 2010 r. Wojewoda stwierdził w niej, że Towarzystwo nie ma prawa strony, a skarga została umorzona ze względu na małą szkodliwość społeczną. 11 maja 2010 r. zaskarżyliśmy tą decyzję do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. W odpowiedzi na skargę w lipcu 2010 r. GINB potwierdził, że Towarzystwo ma prawo strony, ale że skarga powinna być umorzona z tego samego co wyżej powodu. W sierpniu 2010 r. zaskarżyliśmy tą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we współpracy z Towarzystwem „Tryton” (rozprawa została wyznaczona na 17 lutego 2011 r.). Jednocześnie z naszymi odwołaniami w sprawie zabudowy Jeziorka, wspieraliśmy merytorycznie podobne odwołania innych organizacji pozarządowych, zajmujących się ochroną środowiska w Warszawie.

Poza wysyłaniem pism, apeli i oficjalnych odwołań, staraliśmy się tworzyć możliwie jak najszerszą koalicję na rzecz ochrony rezerwatu Jeziorko Czerniakowskie. Między innymi z tego powodu 28 stycznia 2010 r. przystąpiliśmy jako współzałożyciele do nowo tworzonej Komisji Dialogu Społecznego (KDS) przy Biurze Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Warszawy (zrzesza ona kilkadziesiąt organizacji ekologicznych). Pod naszym wpływem, w okresie od lutego do października 2010 r., Komisja poświęciła sprawom ratowania Jeziorka kilka swoich comiesięcznych spotkań (w całości lub w części). Wystosowała też oficjalne pisma interwencyjne do odpowiednich urzędów miejskich. Pod pismami podpisało się każdorazowo kilkanaście obecnych na sesji organizacji ekologicznych, co daje już zauważalną siłę nacisku.

- **Działania edukacyjne dot. Jeziorka Czerniakowskiego.** Jednocześnie z działaniami prawnymi, podejmowanymi przeciwko zabudowie Jeziorka Czerniakowskiego, prowadziliśmy szeroko zakrojoną działalność edukacyjną w tej sprawie. Nasze stanowiska i opinie na temat zabudowy i decyzji urzędów często pojawiały się w prasie (Gazeta Wyborcza, Życie Warszawy) i telewizji (TVN Warszawa, Telewizyjny Kurier Warszawski). Nie zapominaliśmy jednak o mieszkańcach Miasta Ogródu Sadyba. Po pierwsze, na bieżąco i bardzo szczegółowo informowaliśmy o rozwoju sytuacji kilkuset członków i sympatyków naszego Towarzystwa poprzez wiadomości e-mailowe, wysyłane na ich skrzynki. Po drugie, informacje i dokumenty o zabudowie przekazywaliśmy mieszkańcom na bieżąco za pośrednictwem bardzo rzetelnie prowadzonego lokalnego bloga „Obronić Osiedle Bernardyńska”. I wreszcie, przedstawialiśmy głos ekspertów. Od października 2009 roku opowiadali oni o stanie Jeziorka w ramach cyklu spotkań z mieszkańcami, odbywającego się w Szkole Podstawowej nr 115 przy ul. Okrężnej 80. Pierwsze z tych spotkań, w październiku 2009 roku, poświęcone było wartościom przyrodniczym tego rezerwatu przyrody. Drugie, miesiąc później, nowemu budownictwu w jego otulinie. A trzecie, 23 stycznia 2010 r. - wodom Jeziorka. Prelegentem ostatniego spotkania był p. dr Michał Fic, autor licznych publikacji i ekspertyz na temat Jeziorka. Wśród gości obecny był m.in. przedstawiciel firmy deweloperskiej Marvipol.
- **Działalność kulturalna, edukacja, integracja**
  - **Festiwal Otwarte Ogrody.** Sztandarowym projektem kulturalnym Towarzystwa jest oddolny festiwal Otwarte Ogrody, odbywający się na Sadybie corocznie od 2007 roku, w jeden (zwykle drugi) weekend czerwca. Ma on na celu przybliżenie różnych aspektów

lokalnego dziedzictwa kulturowego oraz zintegrowanie wokół niego lokalnej społeczności. Jest organizowany przez mieszkańców dla sąsiadów i wszystkich chętnych spoza osiedla, głównie w prywatnych ogrodach Sadyby, ale również w przestrzeni publicznej osiedla. Festiwal na Sadybie jest jednym z kilku, które odbywają się co roku pod tym samym hasłem („Otwarte Ogrody”) w zaprzyjaźnionych miastach-ogrodach w Warszawie i okolicach: Podkowa Leśna, Milanówek, Komorów, Józefów, Konstancin Jeziorna, Zalesie Dolne, Włochy. W styczniu 2010 roku festiwal ten otrzymał nagrodę w konkursie „Liderzy Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji 2009 w Polsce” w kategorii „Kultura i sztuka”.

W 2010 roku odbyła się na Sadybie 4. edycja festiwalu. W dniach 11-13 czerwca mieszkańcy Miasta Ogrodu i Towarzystwo, pełniące głównie funkcję animatora wydarzeń, zorganizowaliśmy w sumie 19 imprez. Ze względu na wnioski z lat ubiegłych i ograniczenia finansowe, główny nacisk położyliśmy tym razem na powrót do źródeł, tj. do głównej idei festiwalu - kameralnych imprez w prywatnych ogrodach. Tym razem mniej było dużych, spektakularnych, a przez to mniej osobistych projektów w przestrzeni publicznej. Patronem honorowym festiwalu było po raz kolejny UNESCO, sponsorem – Bank Gospodarstwa Krajowego, a partnerami medialnymi – m.in. Gazeta Wyborcza, Stolica, Mój Piękny Ogród, Zieleń Miejska, gazeta.pl, ngo.pl, miastodzieci.pl, oraz qlturka.pl. Oto wybrane imprezy, pogrupowane wg wspólnych tematów przewodnich:

- **Nowe pokolenia powracają do historii.** Podczas tegorocznego festiwalu Otwarte Ogrody miało miejsce kilka imprez o charakterze wspomnieniowym, które powstały z inicjatywy ludzi młodych.

(1) Wernisaż rzeźb. Jedną z tych imprez wybrana została na oficjalne rozpoczęcie festiwalu. W piątek, 11 czerwca 2010, w ogrodzie zmarłej niedawno tragicznie pod Smoleńskiem Katarzyny Piskorskiej odbył się wernisaż jej kamiennych rzeźb, specjalnie podświetlonych na tę okazję. Imprezę przygotowała młoda wnuczka p. Katarzyny – Joanna Chlebowska. Wraz z ojcem, opowiadała o historii rodziny i domu, oprowadzała też po domu wpisanym do rejestru zabytków, który zachował wszystkie cechy dworku polskiego z lat 20. Na koniec zadeklarowała, że zgodnie ze zgłoszonymi jej sugestiami postara się udostępnić ogród dla szerszej publiczności, cyklicznie organizując tu wstęp do świata sztuki i tradycji.

(2) Wystawa zdjęć. Kolejną inicjatywą historyczną młodych ludzi była wystawa „Sadyba w Ogniu”, zorganizowana w Muzeum Polskiej Techniki Wojskowej na Powsińskiej. Zgromadzono na niej unikalne, odnalezione po 70-latach w prywatnych niemieckich archiwach, zdjęcia z obrony sadybiańskiego Fortu w 1939 r. Dzięki determinacji trzech trzydziestolatków - właściciela zdjęć Macieja Pedryca (który znalazł zdjęcia za granicą i kupił je za duże pieniądze) oraz tropicieli historii z grup rekonstrukcyjnych - Bartosza Kuśmierczuka i Macieja Radwańskiego, na planszach przedstawiono zarówno zdjęcia dowódcy niemieckiego oddziału jak i jego relację. Na rozpoczęcie wystawy, kilka słów o Forcie powiedział kustosz Muzeum Mirosław Zientarzewski, zaś kontekst powstania wystawy przybliżył Maciej Pedryc. W imieniu autorów wystawy i zgromadzonej publiczności wiązanekę pod pamiątkową tablicą upamiętniającą obrońców fortu złożyła wyraźnie wzruszona Małgorzata Piekarska, dziennikarka i pisarka, córka Macieja Piekarskiego, autora opisującej ten epizod wojenny książki „Samotna Placówka”. Ta niezwykła wystawa będzie otwarta dla zwiedzających w godzinach otwarcia muzeum.

(3) Wystawa zdjęć. Ludwika Rusinowicz to trzecia młoda osoba, która z chęcią powróciła do historii swojej okolicy i do czasów młodości swoich dziadków. Na wystawie, która odbyła się w ogrodzie jednego z najstarszych domów Miasta Ogrodu Sadyba, można było zobaczyć zawieszane na drzewach plansze ze spisanyymi historiami sympatyzujących ze sobą sadybiańskich par. Zdjęcia pochodziły z prywatnego archiwum dziadka gospodyni. Towarzyszyły im ciekawe anegdoty z przedwojennego i wojennego życia, zasłyszane u dziadka lub znalezione w broszurze J. Bronowicza poświęconej przedwojennej Sadybie. Wśród gości wernisażu były osoby, które wciąż pamiętają dawne czasy i przedstawionych na wystawie bohaterów. W klimacie tamtych czasów znakomicie przeniosła obecnych lekka muzyka jazzowa, przy której – jak dowodzą wspomnienia – namiętnie bawiła się przedwojenna sadybiańska młodzież. Z tą tylko różnicą, że zamiast dawnego patefonu, tym razem muzyka sączyła się z głośników rozstawionych w ogrodzie.

- **Wielcy architekci Sadyby.** Sadyba stworzona została przez najwybitniejszych polskich architektów i urbanistów. Kilku z nich poświęcono specjalne wydarzenia festiwalowe w domu atrialnym na ul. Orężnej 45.

(4) Wystawa z prelekcją i pokazem filmu. Pierwsze wydarzenie dokumentowało dorobek jednego z projektantów Miasta Ogrodu Sadyba – Antoniego Jawornickiego (1886-1950). Dzieła tego zdolnego architekta i urbanisty zaprezentowano na dwudziestu pięciu planszach wystawy przygotowanej przez warszawski oddział SARP i Związek Podkowiec. Wstęp do wystawy wygłosiła jej autorka arch. Maria Sołtys. Dodatkowo zgromadzeni goście mogli obejrzeć film paradokumentalny "Skarby z teczki Antoniego Jawornickiego", poprzedzony wstępem znanego architekta i urbanisty, Krzysztofa Domaradzkiego (autora m.in. przebudowy Krakowskiego Przedmieścia i planu miejscowego Podkowy Leśnej). Zainteresowani mogli zaopatrzyć się też w specjalną broszurę powystawową. Wydarzenie zaszczylił swoją obecnością wnuk Antoniego Jawornickiego – Andrzej Kurczewski.

(5) Prelekcja. Bezpośrednio po spotkaniu z dorobkiem byłego profesora architektury Politechniki Warszawskiej Antoniego Jawornickiego, w tym samym miejscu odbyła się prelekcja poświęcona dziełu współczesnych wykładowców tego wydziału. Chodzi o zespół domów atrialnych na ul. Orężnej, między Zelwerowicza i Zdrojową, który został zaprojektowany w latach 60. przez Donata Putkowskiego dla pracowników wydziału architektury. Wśród mieszkańców tego unikatowego zespołu znaleźli się m.in. projektant Donat Putkowski, oraz późniejsi profesorowie Politechniki: Kazimierz i Hanna Wejchertowie, oraz Jan Maciej Chmielewski. Prelekcję o kilkunastu parterowych domkach z wewnętrznym ogrodem poprowadził właśnie ten ostatni – obecnie kierownik Katedry Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej na Politechnice Warszawskiej i były naczelnik architekt miasta. Opowiadał o idei powstania, trudnościach w budowie i korzyściach mieszkania w takich domach. W dyskusji, jaka wywiązała się w trakcie wykładu, uczestniczyli obok mieszkańców Sadyby m.in. znany architekt i urbanista Krzysztof Domaradzki oraz Dorota Wejchert-Gajczyk, córka prof. Hanny Adamczewskiej-Wejchert, która współprojektowała zespół, wykladała w Katedrze Urbanistyki PW, napisała książkę „Domy atrialne” i wreszcie zainicjowała wpis Miasta Ogrodu Sadyba do rejestru zabytków. Pani Dorota była nie tylko gościem prelekcji, co jej gospodarzem – to w jej domu się ona odbywała, w domu, który obecnie podnajmowany jest na prywatne przedszkole. Ciekawą relację z wydarzenia zamieścił Jerzy Majewski w Gazecie Wyborczej.

- **Współcześni artyści Sadyby (projekt „Lokalni bohaterowie”).** Miasto Ogród Sadyba zamieszkuje wielu artystów, reprezentujących różne dziedziny sztuki (kompozytorów, poetów, muzyków, rzeźbiarzy, malarzy, grafików, fotografików). Festiwal stwarza okazję do prezentacji ich prac, ale też do przybliżenia samych twórców, którzy często znani są na osiedlu jako zwykli mieszkańcy, sąsiedzi. Celem spotkań jest zintegrowanie lokalnej społeczności wokół ich twórczości i zachęcenie mieszkańców do kreatywności i twórczego działania. Wydarzenia artystyczne odbywają się w ramach projektu „Lokalni bohaterowie”. Na festiwalu w 2010 r. doszło do kilkunastu takich wydarzeń:

(6) Pokaz filmowy z dyskusją. Dużym wydarzeniem artystycznym, choć przerwany przez burzę, był plenerowy pokaz artystycznych filmów animowanych. Wyświetlono na nim filmy najwybitniejszych polskich twórców krótkich form filmowych, którzy – jak się okazuje – mieszkają lub mieszkali na Sadybie: Piotra Dumay, autora klasyków polskiej animacji i Marcina Giżyckiego, krytyka animacji i wykładowcy historii sztuki w USA. Poza nimi w pokazie uczestniczyła córka również mieszkającego niegdyś na Sadybie Włodzimierza Maliszewskiego, dyrektora Studia Miniatur Filmowych, w którym powstało wiele najbardziej znanych polskich produkcji. Na zaproszenie Marcina Giżyckiego, w ostatniej chwili do powyższego grona dołączył pomysłodawca i reżyser filmu animowanego „Mezalia” - Jacek Taszakowski, oraz znany na całym świecie rzeźbiarz, animator i autor instalacji oraz scenograf powyższego filmu i były Sadybianin - Paweł Althamer. Mieli oni przedstawić film animowany, który kilka dni wcześniej miał swoją premierę w Fundacji Galerii Foksal, a którego akcja dzieje się nad Jeziorkiem Czernikowskim. Z powodu burzy projekcja tego filmu się nie odbyła, ale w zamian miała miejsce bardzo ciekawa dyskusja powyższych artystów o tworzeniu filmów animowanych i kontekście powstania filmu „Mezalia”. Marcin Giżycki zaproponował też – ku zadowoleniu gości – by pokazy filmów animowanych na stałe weszły do programu festiwalu Otwarte Ogrody na Sadybie. Wspomniał wreszcie, że od dawna nosi się z zamiarem stworzenia filmu animowanego o mieszkańcach sadybiańskiej kamienicy oficerskiej, w której mieszka, przy czym – zainspirowany dziełem Taszkowskiego i Althamera - chętnie ubrałby ten film w konwencję teatru lalek. Jak widać, burza popsuła pokaz, ale nie popsuła nastrojów i pomysłów.

(7) Wernisaz zdjęć. Wernisaże mają zwykle charakter prywatnych przyjęć dla dobrych znajomych. Ten osobisty rys utrzymał się również podczas trzech imprez wystawowych, odbywających się na - co by nie mówić - publicznym festiwalu Otwarte Ogrody. Pierwszy wernisaz, w sobotę 12 czerwca, zorganizowała Agnieszka Kurella. Choć fotografuje od lat, dopiero niedawno dała się poznać Sadybianom, umieszczając swoje powiększone zdjęcie śp. księdza proboszcza Andrzeja Kwaśnika na instalacji, która towarzyszyła mszy za ofiary katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem. Na czerwcowym wernisazu w swoim prywatnym ogrodzie przedstawiła dwa cykle zdjęć z Sadyby, zestawione ze sobą w kontraście. Na jednych zdjęciach dominowała piękna biel zasypanej śniegiem Sadyby, a na drugich – odpychająca szarość ruder, blaszaków, budek i innych zaniedbanych fragmentów osiedla. Ciekawa była aranżacja prac. Zdjęcia zwisały z drzew, wyglądały spod bluszczu, a tylko niektóre stały na sztalugach.

(8) Wernisaz ilustracji. Kilka godzin później swoje prace wystawiła Dorota Łoskot-Cichocka. Na kilkunastu sztalugach pokazała duże, rozkładówkowe ilustracje do książki Anny Czerwińskiej- Rydel o Fryderyku Chopinie „Moja babcia kocha

Chopina”. Pozycja ta miała się na dniach ukazać w polskich księgarniach pod patronatem Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina. Zgromadzeni na wernisażu mogli dodatkowo wysłuchać fragmentów książki, czytanych przez Annę Moszyńską z jej jedyne go wydrukowanego dotąd egzemplarza. Między czytаныmi fragmentami książki można było wysłuchać utworów Chopina oraz muzyki innych kompozytorów w wykonaniu trzech utalentowanych siostr z sadybiańskiej rodziny Kulsów. Ze względu na siąpiący deszcz ilustracje szybko zostały zakryte. Wernisaż niespodziewanie się skończył, ale muzyka fortepianu, wiolonczeli i skrzypiec oraz donośny głos Anny Moszyńskiej trwały dalej zgodnie z planem. Plener literacko-muzyczny zakończył się gromkimi brawami ponad setki zgromadzonych gości.

(9) Warsztat kulinarny. Trzecia impreza nie była klasycznym wernisażem, ale też jak poprzednie cieszyła oko (i nie tylko). Znana z kreatywności i dobrego smaku Lunia Bonder przygotowała w tym roku warsztaty przyrządzania mięs, sałatek i deserów. Wśród tłumnie zgromadzonych w ogrodzie gości największą sensację wzbudziło wprowadzenie na koniec ogromnej misy tiramisu, przygotowanej wcześniej przez Agnieszkę Bąk. W trakcie imprezy okazało się, że w przyrządzaniu mięs i innych pyszności pomagał autorce kulinarnego wernisażu również niedaleki sąsiad, Daniel Del Percio, który dodatkowo przygrywał gościom na gitarze klasycznej.

(10) Koncert muzyki poważnej. Była już na festiwalu muzyka filmowa Kazaneckiego. Były kuplety Przybory i Wasowskiego. Były też pieśni legionowe Gwidzia i Łuski no. W tym roku na festiwalu Otwarte Ogrody dominowała muzyka znacznie młodszego pokolenia. W sobotę 12 czerwca swoje umiejętności instrumentalne (i nie tylko) zademonstrowały trzy siostry z sadybiańskiej rodziny Kulsów. Podczas wieczorku w ogrodzie pp. Kardachów, wiolonczelistka Monika, skrzypaczka Ola i pianistka Diana, na co dzień uczennice i studentki Akademii Muzycznej w Warszawie, zagrały utwory Chopina, Wieniawskiego, Bacha, Poppera, Krola, Bethoveena i Elgara. W niektórych kompozycjach towarzyszyła im na fortepianie Katarzyna Kwiatkowska. Na bis młode Sadybianki wykonały jeszcze utwór na fortepian Stefana Kisielewskiego i własną przeróbkę „Ballady o nocy czerwcowej” do słów Krzysztofa Ildefonsa Gałczyńskiego. Przy tej ostatniej, dwie siostry odłożyły na moment skrzypce i wiolonczelę, by zaśpiewać na jazzową nutę. Publiczność kilkakrotnie domagała się bisów.

(11) Koncert jazzowy. Drugi koncert festiwalu odbył się 13 czerwca. Przy bloku oficerskim na Morszyńskiej, sextet Gaamera przedstawił pulsujące utwory, które można umownie nazwać jazzowymi, choć sam zespół klasyfikuje je raczej jako fuzję muzyki klezmerskiej, awangardy i postrocka. Za perkusją siedział filar zespołu, mieszkający na Sadybie, Andrzej Gładki – człowiek, który już za młodości grał z Pablopavo i Michałem Grochowiakiem w kilku zespołach parajazzowych w piwnicy pobliskiego bloku i garażu na przeciwko. Wraz z Andrzejem Gładkim wystąpili na Sadybie członkowie kilku formacji: Orkiestry Klezmerskiej Teatru Sejneńskiego, Sztetl Quartet, Pablopavo & Ludziki, Skautów i grupy nieformalnej Antikonsjum Rekords. Występ zgromadził ponad 100 osób, głównie ludzi młodych, w tym wielu z dziećmi.

(12) Prelekcja z pokazem filmów. Jedną z największych atrakcji tegorocznego festiwalu Otwarte Ogrody było spotkanie z legendarnym duetem kreatywnym: Iwo Zaniewski – Kot Przybora (syn byłego mieszkańca Sadyby - Jeremiego Przybory).

Założyciele, właściciele i wciąż aktywni szefowie firmy reklamowej PZL, z siedzibą na starej Sadybie, opowiadali kilkudziesięciu zebranych o tym, gdzie filmują, jak współpracują z klientami, jak przekształcają pomysł w reklamę. Szefowie PZL pokazywali również kilkadziesiąt swoich klipów, nakręconych dla różnych klientów, chętnie ubarwiając ich pokaz ciekawymi anegdotami z pracy i odpowiadając na pytania z sali. Spotkanie przewidziane na 1,5 godziny trwało o godzinę dłużej.

- **Dzieci buchają kreatywną energią (projekt „Sadyba buja”).** Plener malarski i gra terenowa pokazały, jak zupełnie różne oblicza może mieć kreatywna energia, drzemiąca w tej samej grupie wiekowej. Kiedy jedne dzieci ze starszych klas podstawówki biegły co tchu przed siebie, by rozwiązać kolejne zaszyfrowane zadania na uliczkach Sadyby, inne w spokoju, niemal bez ruchu, szkicowały czołgi i samoloty na terenie ospałego fortu. Obie imprezy odbyły się w ramach projektu „Sadyba buja”, który polega na animowaniu wydarzeń sprzyjających aktywności i społecznemu zaangażowaniu mieszkańców, szczególnie osób młodych.

(13) Plener malarski. W plenerze malarskim młodzi mieszkańcy Miasta Ogrodu Sadyba i Wilanowa, pochodzący z wielu krajów i kultur, mieli za zadanie pobudzić do życia ospałe, zapomniane maszyny – czołgi, działa i samoloty, spoczywające z dala od świata, w starym carskim forcie (obecnie Muzeum Polskiej Techniki Wojskowej przy Powsińskiej). Siedząc w kucki przed maszynami, mozolnie obrysowywali ich kontury. Obserwacja szybko ustępowała jednak miejsca wyobraźni. Młodzi artyści przemieniali zwyczajne czołgi lub motocykle w stwory o wielu odnóżach, albo oczach rozsianych w różnych punktach karoserii. Efekty ich prac można było później podziwiać na wystawie zorganizowanej bezpośrednio po plenerze, na terenie Muzeum. Plener i wystawę poplenerową zorganizowała sadybiańska Fundacja Sztuk Wizualnych Designo (na czele z p. Agnieszką Karasch) przy wsparciu Muzeum Polskiej Techniki Wojskowej (z jego kierownikiem p. Mirosławem Zientarzewskim). Imprezę sponsorował Bank Gospodarstwa Krajowego.

(14) Gra terenowa. Zgoła innymi umiejętnościami musieli się wykazać uczestnicy biegu na orientację. Tu – zamiast precyzji i cierpliwości – liczyła się szybkość. Trzeba było szybko orientować się w terenie, kojarzyć napotkane tam podpowiedzi i biec co sił w nogach do kolejnych punktów kontrolnych. Na koniec trzeba było jeszcze odszyfrować zwycięskie hasło, za które otrzymywało się na mecie pakiet nagród rzeczowych (w tym słodyczne, przybory szkolne, wydawnictwa i zabawki). Poziom konkurencji był na tyle wyrównany, że o zwycięstwie zdecydowały sekundy – na metę, wyznaczoną w jednym z ogrodów Sadyby, wpadło niemal jednocześnie kilka grup uczestników. Bieg na orientację zorganizowała drużyna harcerska ze Szkoły 115, a nagrody dla zwycięzców ufundował wspomagający festiwal od lat, anonimowy darczyńca z Sadyby.

Poza powyższymi wydarzeniami, w ramach festiwalu Otarte Ogrody Sadyba 2010 odbyły się także m.in.: pchli targ, wystawa o ekologicznym domu pasywnym oraz ekopiknik (organizowany wspólnie z lokalnym przedszkolem ekologicznym przy ul. Zielonej).

- **Projekt „Miejsce magiczne”.** Obok promowania wybitnych ludzi, artystów z Sadyby, i integrowania mieszkańców wokół ich twórczości (w ramach projektu „Lokalni bohaterowie”), Towarzystwo stara się promować również kulturę materialną, czy też inaczej - materialne dziedzictwo kulturowe Miasta Ogrodu Sadyba. Wyszukujemy zabytki

ruchome i nieruchome (fort, domy, latarnie gazowe, kocie łby itd.), osie widokowe, układy urbanistyczne i układy zieleni, po czym modernizujemy je (z pomocą władz Dzielnicy Mokotów) i eksponujemy po to, by zachować dla przyszłych pokoleń. Konkretnie działania dotyczące np. rewitalizacji historycznego bruku, reprezentacyjnej ulicy i placu, czy latarni gazowych, opisujemy w sekcji Infrastruktura. Tu wspominamy tylko o działaniach służących promocji wartości kulturowych, czyli edukowaniu czy powiększaniu wiedzy i świadomości na ich temat. Odbywają się one w ramach projektu „Sadyba, miejsce magiczne”.

- **Konkurs fotograficzny „Moja Sadyba”.** Towarzystwo i wszystkie trzy lokalne szkoły podstawowe Sadyby (nr 103 przy ul. Jeziornej 5/7, nr 115 przy Okrężnej 80 i polsko-francuska szkoła „La Fontaine” przy Okrężnej 95) jednoczą się raz do roku, by przeprowadzić konkurs fotograficzny dla uczniów. Celem tego konkursu jest uwrażliwienie młodych mieszkańców historycznej Sadyby na piękno ich osiedla oraz danie im możliwości artystycznego wyrażenia emocji związanych z tym miejscem. Jednocześnie konkurs ma uświadomić dorosłym, co w Mieście Ogrodzie Sadyba stanowi wartość dla młodego pokolenia i co warto dla niego zachować. Uczestnicy nie robią tylko zdjęć dokumentujących rzeczywistość, ale także zdjęcia szczegółów, artystyczne impresje, próbują oddać nastrój chwili. Najlepsi młodzi fotograficy otrzymują nagrody rzeczowe od sponsorów i Towarzystwa Miasto-Ogród Sadyba. W ramach nagrody dodatkowej najlepsze fotografie są powiększane do dużych rozmiarów (1,0m x 1,5m) i w formie plansz wystawowych trafiają na ogrodzenia przed kolejnymi uczestniczącymi szkołami. Pierwszy konkurs odbył się w 2008 roku.

Wyniki najnowszego konkursu z 2010 r. ogłosiliśmy w pierwszych dniach czerwca 2010. Zwycięzcą okazało się rodzeństwo Aniela i Antek Pałazej. W nagrodę za zdjęcie „Świetlista zajezdnia” otrzymali zestaw głośników do komputera. Drugie miejsce i podobna nagroda przypadły zdjęciu „Zielona Sadyba”, wykonanemu przez uczniów Szkoły La Fontaine, w ramach atelier fotograficznego pod kierunkiem Marty Orlik-Gaillard. Trzeciego miejsca nie przyznano. Tematem przewodnim najnowszej edycji były kolory Sadyby. Tym razem zgłoszono na konkurs aż 250 prac, o 59 więcej niż w roku poprzednim. Konkurs i wystawę pokonkursową zorganizowało już po raz trzeci Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Miasto-Ogród Sadyba, przy współpracy wszystkich szkół podstawowych, działających na terenie Miasta Ogrodu Sadyba.

- **Konkurs wiedzy o Mieście Ogrodzie Sadyba.** Czwarty już konkurs wiedzy o miejscach i ludziach Sadyby odbył się 7 maja 2010 r. Spośród 18 uczniów sadybiańskich szkół podstawowych, przybyłych na konkurs, najlepsi okazali się: Iza Polak z 3a, Igor Tarasiuk z 3b i Pola Łokaj z 1c – wszyscy ze szkoły 103. Cała trójka zgromadziła po 13 punktów. Od zdobycia maksymalnej liczby 15 punktów dzieliły ich tylko dwie poprawne odpowiedzi. Minimalnie gorzej od nich wypadli: Antek Moszyński z 11 punktami i Jędrzej Szymuła z 5b z 10 punktami. Niektórzy z laureatów gościli na konkursie po raz kolejny. Konkurs odbywa się corocznie w połowie maja, począwszy od 2007 roku. Choć ma zwykle miejsce w Szkole Podstawowej 103 przy ul. Jeziornej w trakcie jej dorocznego festynu, jest on otwarty dla uczniów szkół podstawowych z całej Sadyby. W każdej edycji bierze udział od kilkunastu do kilkudziesięciu uczniów z różnych klas. Konkurs ma formę czytanego testu. Na każde z kilkunastu pytań można odpowiedzieć, wybierając jedną z trzech opcji, przy czym tylko jedna z opcji jest poprawna. Aby utrwalić wiedzę i zachęcić uczestników do dalszych prób w kolejnych latach, niektóre z pytań są powtarzane z lat poprzednich. Dzięki temu prawie połowa uczestników powtarza się z roku na rok,

osiągając coraz lepsze wyniki. Zwycięzcy otrzymują atrakcyjne nagrody, fundowane przez lokalnych sponsorów. W 2010 roku nagrody w postaci atrakcyjnych gier planszowych i gadżetów (np. odtwarzacza MP3 czy wielofunkcyjnego zegara elektronicznego) ufundowali: firma Granna (Dorota Woyke Polec) oraz Krzysztof Bąk. Organizatorem wydarzenia było Towarzystwo Miasto Ogród Sadyba.

- **Ład przestrzenny (urbanistyczny i architektoniczny)**

- **Plany miejscowe.** W ramach działań systemowych monitorowaliśmy postępy prac projektowych przy planie miejscowym dla Miasta Ogród Sadyba – najpierw 15 lutego 2010 r. złożyliśmy nasze szczegółowe wnioski do przyszłego planu w biurze stołecznego Biura Architektury i Planowania Przestrzennego (w chwili ogłoszenia początku prac projektowych), a potem uczestniczyliśmy w sesji Rady Dzielnicy Mokotów, poświęconej omówieniu przez projektanta planu dwóch wstępnych wariantów planistycznych.
- **Monitoring inwestycji.** Realizując cel statutowy § 6 pt. 5, tj. „dbanie o utrzymanie ładu architektonicznego”, monitorowaliśmy przebieg wszystkich postępowań administracyjnych o wydanie warunków zabudowy na obszarze „Miasto-Ogród Sadyba”.
  - **Uzyskanie statusu strony – czyli możliwość zapoznania się z dokumentacją inwestycji.** W sumie uczestniczyliśmy na prawach strony w 20 postępowaniach, w tym 9 starych – rozpoczętych w latach ubiegłych i nadal nie zakończonych, oraz 11 nowych – rozpoczętych w roku 2010. Innymi słowy, w 2010 roku z wnioskiem o przyznanie statusu strony w postępowaniu wystąpiliśmy w 12 przypadkach (dla porównania: w 2008 roku takich wniosków było 19, a w 2007 r. – 29, istnieje więc wyraźna tendencja spadkowa; dla roku 2009 nie stworzyliśmy stosownej statystyki, stąd brak go w porównaniu). O prawa strony występowaliśmy automatycznie w przypadku wszystkich spraw, które dotyczyły rozbudowy domu. Wystąpienie o nadanie takich praw nie oznaczało automatycznie, że Towarzystwo zamierza zablokować daną inwestycję, a jedynie to, że chciało zapoznać się ze szczegółami tej inwestycji (tylko jako strona może mieć bowiem wgląd w dokumenty sprawy) i sprawdzić, czy respektuje ona zasady zabudowy przyjęte dla Miasta-Ogrodu Sadyba przez jego twórców i zaaprobowane przez Ministerstwo Kultury. W części z tych przypadków, po zbadaniu ich dokumentacji, inwestycje okazały się zgodne z zasadami miasta ogrodu i przepisami prawa budowlanego, a więc nie wymagały naszej interwencji, w innych przypadkach, były potem ograniczane lub blokowane przez Stołecznego Konserwatora Zabytków.
  - **Odwołania.** Spośród wszystkich 20 postępowań dot. warunków zabudowy, w których otrzymaliśmy prawo strony, odwołaliśmy się od decyzji podjętych w 6 z nich. Dotyczyły one głównie zamiarów budowania apartamentowców, które rażąco naruszyłyby historyczny, jednorodzinny charakter osiedla. Natomiast spośród 11 „nowych” postępowań, tj. rozpoczętych w 2010 roku, odwołaliśmy się tylko od 1 decyzji. Oto przegląd odwołań w podziale na stare (rozpoczęte w latach poprzednich) i nowe (rozpoczęte w 2010 r.):
    - Stare – Budowa osiedla domów wielorodzinnych i jednorodzinnych przy ul. Santockiej, oddalonego zaledwie o 200 m od rezerwatu przyrody Jezioroko Czerniakowskie (całkowita powierzchnia użytkowa 28.000 m²) – odwołaliśmy się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) od

decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego, które nie uznało naszego odwołania od decyzji o Warunkach Zabudowy. WSA przyznał nam rację i wygraliśmy sprawę. Inwestor jednak nie zrezygnował z projektu. Sprawa jest w toku.

- Stare - Budynek jednorodzinny przy ul. Jeziornej 1 o pow. całkowitej ok. 1300 m². Sprawa toczy się od 6 lat (choć wcześniej projekt dotyczył apartamentowca o pow. 1600 m²). Towarzystwo i sąsiedzi inwestycji złożyli wnioski do Stołecznego Konserwatora Zabytków (SKZ) o zachowanie pow. biologicznie czynnej na poziomie min. 70% (w tym ograniczenie zabudowy w ogród), ograniczenie wysokości do 10,5 m, oraz dostosowanie kubatury budynku do otaczającej zabudowy. SKZ wydał decyzję o konieczności ograniczenia zabudowy. Inwestor się odwołał. Sprawa w toku.
- Stare – Rozbudowa bliźniaka w budynek wielorodzinny przy Waszkowskiego 3 (planowana powierzchnia zabudowy 190 m², szerokość budynku na całą szerokość działki). Odwołaliśmy się od postanowienia Ministerstwa Kultury, które utrzymało w mocy pozytywną decyzję Stołecznego Konserwatora Zabytków uzgadniającą Warunki Zabudowy. Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił decyzję Ministerstwa Kultury. My jako Towarzystwo reprezentowaliśmy na rozprawie stronę Waszkowskiego 3A. Sprawa w toku.
- Stare - Apartamentowiec przy ul. Sobolewskiej 20 - o pow. całkowitej 1.800 m² i powierzchni zainwestowania ok. 70%, z możliwością zbudowania powyżej 10 mieszkań. Sprawa toczy się od 8 lat. Po raz czwarty odwołaliśmy się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego (SKO) od decyzji Prezydenta m. st. Warszawy o Warunkach Zabudowy. Czekamy na decyzję SKO.
- Stare - Apartamentowiec przy ul. Bonifacego 106 (pow. całkowita budynku ok. 1350 m²), obecnie użytkowany jako prywatne przedszkole – odwołaliśmy się od decyzji o Warunkach Zabudowy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Czekamy na decyzję.
- Nowe - Dom w zabudowie bliźniaczej przy ul. Goraszewskiej 22A. Towarzystwo występuje z odwołaniem w przypadku powstawania nowej zabudowy jednorodzinnej lub jej rozbudowy, jeśli planowana inwestycja może zaburzyć ład przestrzenny i wartości chronione w mieście ogrodzie. Tak było w tym przypadku. Średnia powierzchnia zabudowy dla okolic ul. Goraszewskiej wynosi 24%. Dla wspomnianej działki powierzchnia zabudowy wynosi obecnie (tj. przed inwestycją) 33% (pow. biologicznie czynna to ok. 50%). Powierzchnia ogrodowa z tyłu domu jest bardzo mała i wynosi ok. 70 m². Budynek ma zostać rozbudowany kosztem ogrodu. Powierzchnia zabudowy wyniesie wtedy 43% i będzie odbiegała od średniej o 79%. Powierzchnia ogródkowa – tak istotna w mieście ogrodzie - przestanie praktycznie istnieć. Towarzystwo złożyło swoje wnioski do Wydziału Architektury i Budownictwa i oczekuje decyzji odmawiającej wydania Warunków Zabudowy dla wspomnianej inwestycji lub modyfikacji wniosku przez inwestora.

- **Porady dla mieszkańców.** Bardzo nas cieszy rosnący z każdym rokiem udział merytorycznych rozmów o planowanej zabudowie, do jakich dochodzi między mieszkańcami i Towarzystwem. W 2010 roku udzieliliśmy kilkudziesięciu nieformalnych i formalnych porad oraz konsultacji mieszkańcom miasta-ogrodu w sprawach: zasad kształtowania zabudowy, pomocy w rozwiązaniu konkretnego problemu inwestycyjnego, pomocy prawnej. Dzięki temu inwestorzy zmodyfikowali swoje pierwotne projekty budowlane tak, że obecnie nie burzą one ładu przestrzennego okolicy i są zgodne z historycznymi zasadami miasta-ogrodu, a przy tym wychodzą na przeciw potrzebom życiowym inwestorów. Przykładami owocnej i merytorycznej współpracy między Towarzystwem a prywatnymi inwestorami są m.in. budowy domów jednorodzinnych przy ul. Okrężnej 64 i ul. Kąkolewskiej 10 i 12.

3. Prace wykonane poza priorytetami. Poza priorytetami, Towarzystwo prowadziło wiele innych spraw organizacyjnych i merytorycznych, wynikających z jego statutowych obowiązków. Oto kilka z nich:

- **Nowy statut.** Przygotowaliśmy projekt nowego statutu Towarzystwa. Jego treść przypomina w dużej mierze projekt statutu, który Walne Zgromadzenie naszego stowarzyszenia przegłosowało już w kwietniu 2008 roku, ale który zarząd Towarzystwa wycofał później z rejestracji w sądzie ze względu na drobne wady prawne wskazane nam przez Organ Nadzorczy - Prezydenta Warszawy (reprezentowany przez Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich). W najnowszym projekcie statutu, który był opracowywany przez jesień i zimę 2010/2011, wprowadziliśmy dodatkowo zapisy, które mają dostosować obecny statut do wymogów ustawy o organizacjach pożytku publicznego. Chodzi o to, by nasze Towarzystwo mogło w przyszłości skorzystać z zawartych tam nowych możliwości finansowych (m.in. możliwości otrzymywania tzw. 1% z deklaracji podatkowych), bez konieczności zwoływania kolejnego walnego zgromadzenia w celu dokonania wymaganej przez ustawę zmiany statutu. Na koniec 2010 roku projekt nowego statutu znajdował się w ostatniej fazie prac merytorycznych i redakcyjnych. W lutym 2011 roku wersja uzgodniona przez Zarząd ma trafić do konsultacji ze specjalistami (m.in. prawnikami i księgowymi z organizacji Boris oraz urzędnikami z organu nadzorczego). Ostateczna wersja, po ponownym przegłosowaniu przez Zarząd, będzie następnie przesłana członkom Towarzystwa i poddana pod głosowanie na najbliższym Walnym Zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, planowanym na marzec-kwiecień 2011 roku.
- **Bieżąca korespondencja.** Prowadziliśmy stałą, intensywną korespondencję z urzędami. Otrzymaliśmy od nich 183 pisma, a sami wysłaliśmy ich 67. Daje to średnio na miesiąc ponad 5 pism. Zwykle każde z nich to wielostronicowy wywód, zawierający szczegółowe argumenty i wyniki analiz. Wspominamy o tym, ponieważ również tego typu działania wymagają dużo naszej pracy i czasu, co często pozostaje niewidoczne dla członków Towarzystwa.

Podjęte uchwały:

Nr uchwały	Data	Treść uchwały
1/2010	23.02.10	Przyjęcie D. Rudzkiej-Gierej na członka
2/2010	19.03.10	Przyjęcie J. Tokarskiego na członka
3/2010	7.04.10	Przyjęcie przez Zarząd sprawozdania finansowego i merytorycznego za rok 2009

Podpisali:

Janusz Białasik
Prezes Zarządu

Andrzej Łokaj
Członek zarządu

TOWARZYSTWO SPOŁECZNO – KULTURALNE

MIASTO - OGRÓD SADYBA

NIP 521-341-48-05

REGON 010734409

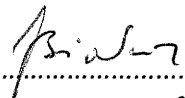
SPRAWOZDANIE FINANSOWE

ZA ROK 01.01.2010 - 31.12.2010

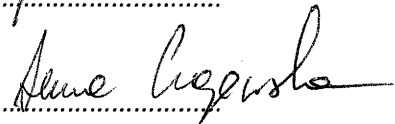
Zarząd Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Miasto-Ogród Sadyba przedstawia do zatwierdzenia sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2010, wykazujące na dzień 31 grudnia 2010 r.:

- sumy aktywów i pasywów w kwotach 12 432,62zł.,
- wynik finansowy za rok 2010 stanowiący nadwyżkę przychodów nad kosztami w wysokości 6 636,80 zł.

Janusz Białasik – prezes

.....

Anna Cesluk-Grajewska - skarbnik, wiceprezes

.....

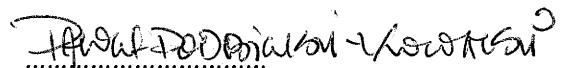
Andrzej Łokaj – członek Zarządu

.....

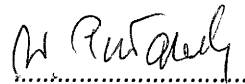

Jerzy Piasecki – członek Zarządu

.....

Paweł Podbielski-Kowalski – członek Zarządu

.....

Wiesława Puławska – sekretarz

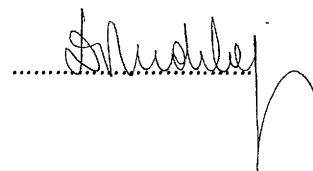
.....

Ewa Szulc-Dąbrowiecka - wiceprezes

.....

oraz sporządzająca sprawozdanie finansowe

Danuta Rudzka-Gierej

.....

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO
TOWARZYSTWA SPOŁECZNO-KULTURALNEGO
MIASTO-OGRÓD SADYBA ZA ROK 2010

Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Miasto-Ogród Sadyba

Siedziba - 02-907 Warszawa, ul. Kąkolewska 3 / 1

REGON 010734409

NIP 521-341-48-05

Wpis KRS – 0000162763 w XIII Wydziale Gospodarczym KRS w Sądzie Rejonowym dla M.St. Warszawy.

Towarzystwo działa w formie stowarzyszenia, a jego celami statutowymi są:

- podejmowanie inicjatyw lokalnych, dotyczących żywotnych spraw mieszkańców , wspólnych przedsięwzięć służących wygodzie i poprawie warunków życia , działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa mieszkańców oraz porządku publicznego;
- dbanie o zabytki, tradycje, prawidłowe zagospodarowanie i utrzymanie ładu architektonicznego, utrzymanie terenów zielonych , dbanie o estetykę domów, ogrodów i ulic oraz pomoc sąsiedzką w tym zakresie;
- prezentowanie interesów mieszkańców w instytucjach samorządowych i innych.

Rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

Towarzystwo nie prowadzi działalności gospodarczej innej niż sponsoring, nie jest podatnikiem podatku od towarów i usług ani podatnikiem VAT UE .

Sprawozdanie finansowe obejmuje okres od 01.01.2010 do 31.12.2010..

Przez cały rok obrotowy 2010 funkcję Przewodniczącego Zarządu sprawował Pan Janusz Białasik, a członkami Zarządu byli Anna Cesluk-Grajewska - wiceprezes, od 20.09.2009 – skarbnik, Ewa Szulc-Dąbrowiecka - wiceprezes, Andrzej Łokaj, Jerzy Piasecki, Paweł Podbielski-Kowalski – członkowie Zarządu, Wiesława Puławska - sekretarz .

Dokumentacja finansowa Spółki za rok 2010 została sporządzona zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości, w postaci uproszczonych ksiąg handlowych sporządzonych z wykorzystaniem oprogramowania Excel przez Danutę Rudzką-Gierej.

Stosowane metody wyceny aktywów, pasywów i kosztów

1. Towarzystwo nie posiada żadnych wartości niematerialnych i prawnych ani rzeczowy majątku trwałego i nie przewiduje się zakupu takiego majątku.
2. W 2010 roku nie zakupiono żadnych środków trwałych ani środków o niskiej wartości jednostkowej (do 3 500zł.), które amortyzuje się dokonując jednorazowego odpisu ich pełnej wartości w momencie przekazania do użytkowania.
Zakupiono materiały, z których część nadająca się do wykorzystania w przyszłości, jest przechowywana nieodpłatnie przez członków Towarzystwa.

3. Zapasy nie występują.
4. Należności wykazywane są w kwotach wymagających zapłaty.
5. Zobowiązania wykazywane w kwocie wymagającej zapłaty.

Inne informacje

1. Ze względu na całkowicie społeczne zaangażowanie członków Towarzystwa i Zarządu nie ponoszone są żadne koszty wynagrodzeń z tytułu umowy o pracę. Wykazywane w sprawozdaniu wynagrodzenia wynikają z umów o dzieło realizowanych w związku z działalnością statutową.
2. W celu możliwości finansowania działalności statutowej w 2009 roku Pan Andrzej Łokaj – członek Zarządu udzielił Towarzystwu pożyczki w wysokości 8 000zł. Umowa pożyczki została zgłoszona do urzędu skarbowego, w 2010r. został zapłacony należny podatek od czynności cywilnoprawnych. Do dnia 31.12.2010r. pożyczka została spłacona w całości.
3. Porównywalność danych liczbowych za rok obrotowy z rokiem poprzednim jest zachowana.

Przygotowała D.Rudzka-Gierej

Zarząd

E. L. Dębowecki
Przewodniczący

Paweł Podpiałowski - wiceprzewodniczący

Andrzej Łokaj
Przewodniczący

M. Rutkowski

Towarzystwo Społeczno-Kulturalne
 Miasto-Ogród Sadyba
 NIP 521-341-48-05

REGON:
 010734409

BILANS
 na dzień **31.12.2010**

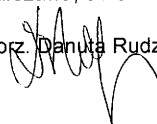
Bilans sporządzony zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Finansów z 15.11.2001 (DZ. U. 137poz. 1539)

Wiersz	AKTYWA	Stan na		Wiersz	PASywa	Stan na	
		początek roku	koniec roku			1	2
1	2			1	2		
A	Aktywa trwałe	-	-	A	Fundusze własne	- 3 544,33	12 392,62
I	Wartości niematerialne i prawne	-	-	I	Fundusz statutowy	5 755,82	5 755,82
II	Rzeczowe aktywa trwałe			II	Fundusz z aktualizacji wyceny		
III	Należności długoterminowe	-	-	III	Wynik finansowy netto za rok obrotowy	- 9 300,15	6 636,80
IV	Inwestycje długoterminowe	-	-	1	Nadwyżka przychodów nad kosztami (wielkość dodatnia)		
V	Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe	-	-	2	Nadwyżka kosztów nad przychodami (wielkość ujemna)	- 9 300,15	6 636,80
B	Aktywa obrotowe	4 994,86	1 635,06	B	Zobowiązania i rezerwy na	9 042,30	40,00
I	Zapasy rzeczowych aktywów obrotowych	-	-	I	Zobowiązania długoterminowe z tytułu kredytów i pożyczek	-	-
II	Należności krótkoterminowe	1 412,46		II	Zobowiązania krótkoterminowe i fundusze specjalne	9 042,30	40,00
				1	Kredyty i pożyczki	8 000,00	
				2	Inne zobowiązania	1 042,30	40,00
				3	Fundusze specjalne		
III	Inwestycje krótkoterminowe	3 582,40	1 635,06	III	Rezerwy na zobowiązania		
1	Środki pieniężne	3 582,40	1 635,06	IV	Rozliczenia międzyokresowe	-	-
2	Pozostałe aktywa finansowe			1	Rozliczenia międzyokresowe przychodów		
C	Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	503,11	10 797,56	2	Inne rozliczenia międzyokresowe		
	Suma bilansowa	5 497,97	12 432,62		Suma bilansowa	5 497,97	12 432,62

Podpisy.....

Warszawa, 31.01.2011r.

sporządzone przez Danuta Rudzka-Gierej

E. H. Dłochowicz
Prezesa

PAWEL PODBIALSKI - KOSZCZAK
Przewodniczący
Jolenej Alcega
N. P. Paweł

Rachunek wyników

na dzień 31.12.2010r.

Rachunek wyników sporządzony zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Finansów z 15.11.2001 (DZ. U. 137poz. 1539)

Pozycja	Wyszczególnienie	Kwota za rok poprzedni	Kwota za rok obrotowy
		2009	2010
1	2	3	4
A.	Przychody z działalności statutowej	42 859,00	17 262,10
I.	Składki brutto określone statutem	1 744,00	3 014,00
II.	Inne przychody określone statutem	41 115,00	14 248,10
B.	Koszty realizacji zadań statutowych	52 126,72	10 576,20
C.	Wynik finansowy na działalności statutowej (wielkość dodatnia lub ujemna) (A-B)	- 9 267,72	6 685,90
D.	Koszty administracyjne	-	-
1	Zużycie materiałów i energii		
2	Usługi obce		
3	Podatki i opłaty		
4	świadczenia		
5	Amortyzacja		
6	Pozostałe		
E.	Pozostałe przychody (nie wymienione w pozycji A i G)		80,50
F.	Pozostałe koszty (nie wymienione w poz. B, D i H)		90,60
G.	Przychody finansowe	3,73	-
H.	Koszty finansowe	36,16	39,00
I.	Wynik finansowy brutto na całokształcie działalności (wielkość dodatnia lub ujemna) (C-D+E-F+G-H)	- 9 300,15	6 636,80
J.	Zyski i straty nadzwyczajne	-	-
I.	Zyski nadzwyczajne - wielkość dodatnia		
II.	Straty nadzwyczajne - wielkość ujemna		
K.	Wynik finansowy ogółem (I+J)	- 9 300,15	6 636,80
I.	Różnica zwiększająca koszty roku następnego (wielkość ujemna)		
II.	Różnica zwiększająca przychody roku następnego (wielkość dodatnia)		

Warszawa 31.01.2011r.

Podpisy .....

sporząd. Danuta Rudzka-Gierej

E.H. Dymowski
Z. Piorecki
Paweł Podkościelny - wiceprezident
Prezident
Zofia A. Kępczyńska
W. Rutkowski

**INFORMACJA DODATKOWA DO
BILANSU ZA ROK 2010**

AKTYWA

B.II. NALEŻNOŚCI KRÓTKOTERMINOWE

Na stan należności składają się następujące kwoty do rozliczenia

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 200 - rozrachunki z dostawcami/odbiorcami		
Arkuszkowa Drukarnia Offsetowa zapłata za wykonaną usługę (brak faktury)-duplikat w 2010r.	0,00	994,30
Szymon Kozłowski zaliczka do rozliczenia/wyjaśnienia-spisano w 2010	0,00	90,60
Mateusz Mikulski zaliczka na pdof nie potrącona z wypłaty-rozliczona w 2010r.	0,00	29,00
Razem konto 200	0,00	1 113,90
Konto 249 - Rozrachunki wewnętrzne		
Andrzej Łokaj pozostało do rozliczenia z pobranej zaliczki	0,00	298,56
Razem należności	0,00	1 412,46

B.III INWESTYCJE KRÓTKOTERMINOWE

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 100 - kasa gotówkowa PLN		
saldo na 31 grudnia	564,67	2 800,51
Konto 130 - rachunek bankowy		
saldo na 31 grudnia	1 070,39	781,89
Razem środki pieniężne	1 635,06	3 582,40

C. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 640 - krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe		
nadwyżka kosztów nad przychodami w ubiegłym roku	10 797,56	503,11
<i>BO 01.01.2010</i>	<i>503,11</i>	
<i>Wynik finansowy 2009</i>	<i>9 300,15</i>	
<i>Koszt roku 2007</i>	<i>994,30</i>	
<i>BZ 31.12.2010</i>	<i>10 797,56</i>	

**INFORMACJA DODATKOWA DO
BILANSU ZA ROK 2010**

PASYWA

A.I. Fundusz Statutowy

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 800 - fundusz statutowy	5 755,82	5 755,82

A.VIII. Wynik Finansowy

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 860 - wynik finansowy roku obrachunkowego	6 636,80	-9 300,15
(+) nadwyżka przychodów nad kosztami		
(-) nadwyżka kosztów nad przychodami		

B.III. ZOBOWIĄZANIA KRÓTKOTERMINOWE

Na stan zobowiązań składają się następujące kwoty do zapłaty

Stan na dzień	31.12.2010	31.12.2009
Konto 200 - rozrachunki z dostawcami/odbiorcami		
kwota do wyjaśnienia z 2007 r. (spisana w 2010r.)		70,00
podatek doch. od osób fiz. PIT-4 (zapłacono w 2010r.)		418,00
podatek PCC od umowy pożyczki (zapłacono w 2010r.)		160,00
do zwrotu za rachunki J.Białasik -	40,00	394,30
Razem konto 200	40,00	1 042,30
Konto 249 - Rozrachunki wewnętrzne		
pożyczka Andrzej Łokaj (spłacono w 2010r.)	0,00	8 000,00
Razem należności	40,00	9 042,30

**INFORMACJA DODATKOWA DO
BILANSU ZA ROK 2010**

A. Przychody z działalności statutowej		17 262,10
1. Składki		3 014,00
2. Inne przychody		14 248,10
w tym:		
darowizny osób fizycznych	3 588,10	
darowizny osób prawnych	7 000,00	
sponsoring	3 660,00	
B. Koszty realizacji zadań statutowych		10 576,20
w tym:		
zużycie materiałów	2 787,65	
(materiały na festiwal, ochraniacze na buty)		
usługi obce	6 025,55	
w tym:		
<i>usługi pocztowe</i>	18,75	
<i>obsługa bankowa</i>	307,00	opłaty za rachunek
<i>obsługa bankowa</i>	25,00	opłaty za przelewy
<i>odbitki ksero/foto</i>	332,80	
<i>usługi dot. festiwalu</i>		
- <i>poligrafia i odbitki</i>	3 739,00	
- <i>licencja film.</i>	671,00	
- <i>wynajem Sali</i>	200,00	
<i>prawnik</i>	732,00	
podatki i opłaty (opłaty sądowe, KRS)	360,00	
wynagrodzenia (umowy o dzieło dot. festiwalu i strony internetowej)	1 403,00	
<i>(w tym podatek dochodowy od osób fiz. 203 zł.)</i>		
Wydatki "administracyjne" związane z działalnością statutową wynoszą		
350,75 zł , w tym:		
18,75 zł. opłaty pocztowe		
332,00 zł. opłaty bankowe za przelewy i prowadzenie rachunku (usługi)		
Wszystkie te wydatki o charakterze administracyjnym stanowią 3,32% wszystkich kosztów i zostały poniesione w bezpośrednim związku z działalnością statutową.		
Wynik na działalności statutowej		6 685,90
Pozostałe przychody operacyjne		80,50
<i>(spisane zobowiązanie, zaokrąglenia, nadwyżka w kasie)</i>		
Pozostałe koszty operacyjne <i>(spisana należność)</i>		90,60
Koszty finansowe <i>(odsetki od nieterminowej zapłaty)</i>		39,00
WYNIK FINANSOWY 2010		6 636,80